

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XOboE/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8012898511
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8012898511.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej D. T., nar. XX. R. XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., za účasti intervenienta na strane povinnej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o vymoženie 176,06 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. SK-3Er/192/2003 (pôvodne na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Er/192/2003), v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 13CoE/119/2012-41 z 25. apríla 2013, takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 13CoE/119/2012-41 z 25. apríla 2013, vo výroku o zamietnutí žiadosti oprávneného zo dňa 26.7.2012 na prerušenie konania, **z a s t a v u j e .**

II. Povinnej a intervenientovi na strane povinnej **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 13CoE/119/2012-41 z 25. apríla 2013, svojím prvým výrokom, potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 3Er/192/2003-22 z 1. júna 2012 vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení. Druhým výrokom uznesenia odvolací súd zamietol žiadosť oprávneného z 26. júla 2012 na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10. marca 2015.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred

súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. d); správne malo znieť „písm. f)“ OSP - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP], súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v označenom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 161 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. §§ 12 ods. 1 a 34 ods. 1 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

6. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia účastníkov exekučného konania vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu č. k. 3Er/192/2003-22 z 1. júna 2012 ako súd odvolací. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnej a intervenientovi na strane povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zaviniel, že konanie o jeho odvolaní sa muselo zastaviť a povinnej a intervenientovi na jej strane teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, v odvolacom konaní im preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Najvyšší súd tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.